

men kunde gaa videre i det Fag og blive til virkelig nyttige Samfundsborgere. Det, som for mig er det store og vigtige Spørgsmaal, er, at man forsøger at redde disse Mennesker, der for første Gang er kommet indenfor Straffeanstalten, og at man gennem en god Opdragelse og en god baade alvorlig og kærlig Paavirkning kunde se at faa dem til igen at blive nyttige Statsborgere.

Dermed skal jeg forlade dette og gaa over til det andet Spørgsmaal. Det gælder det Andragende, der, som jeg omtalte, er indsendt til Statsministeren af en Kreds af Damer, hvori de beder ham om Støtte til, at de kan dygtiggøre sig til muligen at træde hjælpende til under større Ulykker, der maatte ramme Danmark — f. Eks. nævnes Epidemier, større Ildsvaader, Jernbaneulykker, og hvis den store Ulykke skulde ramme os, at vi kom med i Krigen. Den højtærede Statsminister sagde, at han havde givet Svar paa dette Andragende, og at det nu var Ministeriet, der ventede paa Svar fra Damerne. Jeg skal ikke oplæse hele den Adresse, som indsendtes. Naar den højtærede Statsminister sagde, at Sygepleje var noget, der kom i andet Plan, har han ikke rigtig forstaaet Ordlyden af Adressen. For det, vi bad om, var, at Ministeriet vilde støtte os med sin Autoritet til at faa Adgang til Hospitalerne for en kort Tid, og at der maatte blive stillet Midler til Raadighed, saa at Kvinder ude omkring i Landet kunde dygtiggøre sig til at tage det Arbejde op, som der særlig maatte blive Trang for paa den Egn, hvor de hørte hjemme.

Det er rigtigt, naar Statsministeren sagde, at han havde sagt til Kvinderne, at de kunde godt gaa ind som Hjælpere i private Hjem, hvor Sikringsstyrken var indkvarteret, hvor der var særlig Brug for dem, hvor Tyendet manglede. Ja, men dertil behøver vi virkelig ikke Statsministerens Støtte. Gaa ud som gratis Tyende i private Hjem og gøre et Arbejde for Sikringsstyrken, det kunde vi gøre paa egen Haand, hvis ellers de private Hjem vilde tage imod os. Ligeledes havde Statsministeren henvist til, at vi kunde gøre Tjeneste paa Barberstuer. Ja, det er ganske rigtigt, det staar i den Skrivelse, jeg har her, en Skrivelse, som den højtærede Statsminister sendte til de to Damer, der havde været oppe for at overbringe Adressen. Denne Skrivelse kom en Maaned efter, at Damerne havde været i Ministeriet. Den er dateret den 24. Maj 1917, og det var i April, Damerne havde henvendt sig til den højtærede Statsminister. Jeg skal ikke bruge Tiden til at oplæse

den; der staar netop i den, at vi henvises til disse forskellige Ting, jeg lige har nævnt. Jeg skal blot med Formandens Tilladelse læse det sidste Afsnit: „Naar der i Skrivelsen særlig menes, at der er Kvinder, der har skaffet sig en kortvarig Uddannelse i Sygepleje for om muligt at tilbyde deres Tjeneste som Hjælp for Sygeplejersker, skal jeg udtale, at jeg er sindet at forespørge Sundhedsstyrelsen, om der maatte være Mulighed ud over det, som allerede sker, for Uddannelse af Sygeplejersker, som ikke vil fortsætte“. Her siger altsaa den højtærede Statsminister, at han er til Sinds gennem Sundhedsstyrelsen at spørge omkring paa Hospitalerne, om der maatte være Mulighed for det. Det, vi ønskede at faa Svar paa, var netop, om der virkelig kunde være Plads, og om Hospitalerne vilde give Adgang til en kortvarig Uddannelse; det var det, vort Andragende særlig gik ud paa, men det har vi aldrig faaet Svar paa. Naar den højtærede Statsminister saa siger, at det ikke er Ministeriet, der ikke har givet Svar, men Damerne, vil jeg overlade til ærede Medlemmer selv at afgøre, hvem det egentlig er, der maa vente paa Svar nu.

Jeg vil gerne til Slutning tillade mig at henstille til den højtærede Statsminister, om det ikke var muligt, at vi kunde faa en Afskrift af de Udtalelser, som han sidder inde med fra de forskellige Hospitaler, saaledes at vi kunde se, hvem der virkelig har tiltraadt, at vi maa komme, og hvem der har svaret, at det var dem umuligt at tage den Sag op. Men det er altsaa os, der fremdeles venter paa Svar.

Anden Næstformand (Alfred Christensen): Jeg giver Ordet til den sidst indtegnede Taler, Folketingsmanden for Aarhus Amts 5te Valgkreds.

Johannes Pedersen: Den højtærede Landbrugsminister gav ikke i Gaar noget Svar paa den Forespørgsel, jeg rettede til ham angaaende Forlængelse af midlertidig Lov om visse Bestemmelser vedrørende Ejendomshandler og Bortsalg af Besættninger, ligesom han heller ikke gav noget Svar paa mit Spørgsmaal om Forlængelse af midlertidig Lov om Forbud mod Nedlæggelse af bestaaende Landbrug og Indskrænkning i Retten til Udstykning. Jeg vil haabe, at det har været en Forglemmelse af den højtærede Landbrugsminister, at han ikke har svaret; det er jo aldeles nødvendigt, at disse Loves Varighed forlænges.

Samtidig maa jeg beklage, at det Driftslaan, som er stillet i Udsigt til Husmænd